

Судећи по најавама, у Србији ће 2011. година бити година са највише ријалити шоу програма до сада. Офанзива је већ почела - тек што су се завршили "Фарма" и "Survivor" - почели су "Парови" и "Двор". Ускоро ће започети и "Велики брат", "Топ модел", "Домаћине, ожени се", "Спреси сарму да те цео свет разуме", "Х фактор" и још неколико програма ријалити концепције.

Тренутно, малим екранима доминира помпезно најављивани "Двор", идејно чедо Жељка Митровића, који са својим првенчетом није желео много да експериментише, већ се ослонио на проверени српски рецепт за прикивање милиона испред екрана - „познате у клинчу“. За награду од 50.000 евра, у велелепном здању у Шимановцима, такмиче се двадесет и четири VIP личности из целог региона. Концепција је налик другим сличним програмима - сваке недеље бирају се краљ и краљица, а они бирају своје слуге, дворске даме, дворске луде, робове. Ту су разни задаци, међусобна надметања, подметања, сплеткарења, вређања, али и журке, пијанке и остале прилике да такмичарима попусте дизгине, да се разголите и поватају. Таблоиди и оне дневне новине које се невешто праве да то нису, материјала за насловнице имају као у најбољим данима: "Фирчи има мали!", "Маја Николић хтела да бије Беби Дол", "Уршка, довешћу те до оргазма!", "Беби Дол крила прљаве шерпе у орману", "Лепа Лукић жели секс са Ђемом". Све баријере и маске пале су у још давно, док је ријалити телевизија у Србији била у повоју. Прекаљени учесници добро знају да се финоћа не исплати и да пажњу гледалаца и наслове у штампи обезбеђују пре свега простаклуци, увреде и обрачуни.

Тренутно, малим екранима доминира помпезно најављивани "Двор", идејно чедо Жељка Митровића, који није желео много да експериментише, већ се ослонио на проверени српски рецепт за прикивање милиона испред екрана - „познате у клинчу“. За награду од 50.000 евра, у велелепном здању у Шимановцима, такмиче се двадесет и четири VIP личности из целог региона.

Међутим, упркос чињеници да су се телевизије до зуба наоружале новом понудом ријалити садржаја, почетак 2011. донео је интересантан преокрет код публике, а

пиплметри су почели да причају неку другу причу. Ниједног дана током јануара, ријалити програми нису били најгледаније емисије на домаћим телевизијама. Као да је поплава таквих програма почела да ради против њих.

Одговор продуцената Двора на новонасталу кризу гледаности био је брз и убитачан – хитно довлачење свих највећих домаћих ријалити звезда у Шимановце, ради поновног стварања ултра-конфликтне атмосфере спајањем особа које се не трпе и које су у оваквим емисијама у прошлости већ имале сукобе. Тако је у последњем престојавању у Двор ушао и најконтроверзнији српски ријалити виповац – Милош Бојанић, да би га дочекали његови најљући противници, са којима је имао жестоке обрачуне на Фарми. Колико је гледаност скочила када су се Бојанић и његови архинепријатељи нашли опет под истим кровом- сазнаћемо ускоро.

Ко су бре ови?

Оно што је последњих недеља, са стартом Парова и Двора постало више него очигледно, јесте да се на српском медијском небу после неколико сезона и циклуса разних VIP ријалитија, полако формирала једна екипица дежуних учесника оваквих програма, тзв. „ријалити шетача“, која се сели са једног плаца под камерама на други, и која је своје ухлебљење у потпуности базирала на прању зуба и чачкању носа пред милионским гледалиштем. А зашто и не би наставили оно што су једном већ почели – достојанство су ионако оставили за собом када су први пут отворили врата куће Великог брата, или се прострли преко саламарице у Лисовићима. Сигурно је да међу њима има и оних који просто воле да живе пред камерама, док су осталима пресудни били масни хонорари, а неки су вероватно развили и зависност од учешћа, будући да су схватили да је једини начин да поново не заборавимо да постоје – да се више никад не скидају са програма.

Посебна прича је, наравно, парадокс неафирмисаних славних личности, односно VIP учесника који су познати постали тек када су се први пут појавили у неком ријалитију, а којима су овакве емисије турбо лансирна рампа за српско звездано небо. Наравно, није у питању никакав српски изум – у енглеском језику ови квази познати добили су и посебан термин – „sub-lebrities”. Уз мало сналажљивости, ови “под-славни”, могу кроз неколико недеља проведених пред камерама догурати из потпуне анонимности до трач рубрика домаћих таблоида, што је – зна се – параметар људске вредности у данашњој Србији.

Посебна прича је, наравно, парадокс неафирмисаних славних личности, односно VIP учесника који су познати постали тек када су се први пут појавили у неком ријалитију, а којима су овакве емисије турбо лансирна рампа за српско звездано небо. Наравно, није у питању никакав српски изум – у енглеском језику ови квази познати добили су и посебан термин – „sub-lebrities”. Уз мало сналажљивости, ови “под-славни”, могу кроз неколико недеља проведених пред камерама догурати из потпуне анонимности до трач рубрика домаћих таблоида, што је – зна се – параметар људске вредности у данашњој Србији. Ови “познати у покушају” су вероватно и врло рентабилни за продуценте ријалитија - ем су јефтинији него они афирмисани, ем спремнији на све и свашта како би били примећени. Типичан примерак је извесна Кристина коју је Пеђа д Бој (иначе и сам један од оних који су деценијама таворили заборављени) довео на своју најновију тезгу под именом “Парови” као партнерку. “Њени су ме молили да је поведем са собом да се уз мене прослави” - објаснио је Пеђа. Ко је коме у овом случају платио за учешће – Кристина Пеђи, њени родитељи продуцентима или продуценти њој – за сада је непознато.

Антрополошка радозналост

Пошто се углав

ном сматра да су народњаци типичан материјал за овакву врсту шоу програма, свака сезона ријалитија донесе понеко ново изненађење и разочарање за све оне који верују да су рокери и остале урбане фаце „другосрбијанског” светоназора изнад тог медијског треша, те да су имуни на изазов у виду инфузије славе коју пружа разголићивање тела, лика и дела у ријалити програмима. Руку на срце, финансијским ињекцијама у виду дневница и евентуалног победничког чека много је теже одолети када нисте у стању да

једновечерњом тезгом у Штутгарту зарадите нов аутомобил. Још раније, поклекли су Беби Дол, Фирчи, Биљана Цинцаревић, док је овај пут својим усласком запрепастио Дејан Цукић. Наравно, увек је ту и објашњење, које урбане и „самосвесне“ другосрбијанце одваја од осталих учесника, који су ту из тривијалних и плитких разлога. Тако Дејан Цукић, како каже „није могао да одоли да не учествује у својеврсном социолошком феномену“, док његова супруга објашњава да је донео одлуку да учествује у “Двору” под слоганом “Ако не можеш да их победиш, онда им се придружи”. Све је то у научне сврхе, нема ту ниских побуда и јефтиног Пи-Ар-а. Дакле, чиста феноменологија.

Руку на срце, финансијским ињекцијама у виду дневница и евентуалног победничког чека много је теже одолети када нисте у стању да једновечерњом тезгом у Штутгарту зарадите нов аутомобил. Још раније, поклекли су Беби Дол, Фирчи, Биљана Цинцаревић, док је овај пут својим усласком запрепастио Дејан Цукић. Наравно, увек је ту и објашњење, које урбане и „самосвесне“ другосрбијанце одваја од осталих учесника, који су ту из тривијалних и плитких разлога.

И најзад, посебна сорта VIP учесника су они који пред камере долазе са срцепаратељном причом о томе како их је несрећа натерала на то, иако су “одувек презирали ријалити шоу-програме”. “С обзиром на моју репутацију и посао који супруга и ја радимо, требало би да пристојно живимо и имамо финансијских средстава да школујемо децу. Али немамо, и због тога улазим у ‘Парове’ ”, исповедио се новинарима глумац Тихомир Арсић. О свом сиромаштву или дуговима проговорили су и Ева Рас, Маја Оцаклијевска, Саша Ђурчић, Гаги Ђогани и Марина Перазић. Наравно, нама не остаје друго осим да се сажалимо на сироте мале вировце, који су јадни принуђени да се овако боре за пуку егзистенцију. То што су многи од њих у животу спискали више новца него што је већина нас видела и на слици – нема везе. Нећемо ваљда да их осуђујемо само зато што су се трудили да колико-толико живе у складу са својом “репутацијом”.

Колико ће још у Србији трајати овај ријалити дернек? Тешко је рећи. Телевизије су пронашле идеалан рецепт за пуно зараде уз мало труда, а народ на коме да се празни и искаљује своје фрустрације

свакодневицом. Заиста, ријалити програми у Србији су заправо врхунска, унапређена верзија теленовеле, према којој домаћа публика ионако гаји деценијску наклоност. Ликови су исти из сезоне у сезону, зна се ко су негативци, позитивци, заплети су шаблонски, а радња поједностављена и развучена до бесмисла тако да увек можете да се укључите без осећаја да сте нешто пропустили. А као врхунац, уместо да пасивно ишчекујете расплет или немоћно пишете петиције амбасадама јужноамеричких земаља, у овој српској “Касандри”, једноставним типкањем по мобилном телефону можете директно да утичете на ток радње и судбине главних јунака. Оно што се управо дешава бившем фудбалеру а сада професионалном ријалити шетачу Саши Ћурчићу, који је због туче избачен из “Парова” а сада се по свему судећи, на захтев гледалаца – враћа – показује да, уколико будете упорни, можете своје омиљене јунаке чак и поново оживети, што је у свету теленовела врхунски маневар резервисан само за шефове студија, продуценате и сценаристе..

Дернек се наставља, а свака сличност са српском политичком фармом (пардон, сценом) је случајна и погрешна - у ријалити универзуму просечан Србин има бар привид могућности избора.